

พะโลยอดนักพัฒนาแบบองค์รวม



ชื่อเรื่อง พระโศกอดนักพัฒนาแบบองค์รวม
ผลิตโดย Tearfund UK
Harvest

International Justice Mission
ที่อยู่ ตู้ ป.ณ. 112 อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ 50000
โทร. 0 - 5339 - 6667, 0 - 5349-1250
แฟกซ์ 0 - 5339 - 6667, 0 - 5349-1250

website : www.ijm.org
e-Mail : thailand@ijm.org

ออกแบบการ์ดตูน LAEZOM
พิมพ์ครั้งที่ 1 ปี พ.ศ.2554
จำนวน 1,000 เล่ม
โดย องค์การยูนิเซ็มนานาชาติ ประเทศไทย

พิมพ์ครั้งที่ 2 กรกฎาคม 2554
จำนวน 1,000 เล่ม
โดย มูลนิธิริตฤณการ

คำนำ

การพัฒนาแบบองค์รวมนั้นมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาในทุกด้าน ทุกมิติ ผ่านกระบวนการพัฒนาที่มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของคนในชุมชนซึ่งเป็นการสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของของคนในชุมชนและเป็นการนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน การตูน “พระโศกอดนักพัฒนาแบบองค์รวม” ได้ถ่ายทอดเรื่องราวประสบการณ์จริงที่เกิดขึ้นในชุมชนแห่งหนึ่งที่มีความเชื่อศรัทธาการอธิษฐานและพึ่งพาในพระเจ้าตลอดจนได้นำหลักการพัฒนาแบบองค์รวมมาใช้ในการพัฒนาชุมชนแห่งนี้จนประสบความสำเร็จอย่างน่าประทับใจ

องค์การยูนิเซ็มนานาชาติ ประเทศไทย ร่วมกับ Harvest และ Tearfund UK. ได้จัดทำการ์ตูนเรื่อง “พระโศกอดนักพัฒนาแบบองค์รวม” เพื่อเสริมสร้างความตระหนักให้คริสตจักรท้องถิ่นในประเทศไทย เรื่องการดำเนินงานพัฒนาชุมชนแบบองค์รวม โดยมีพระเยซูคริสต์เจ้าเป็นศูนย์กลางต่อไป

องค์การยูนิเซ็มนานาชาติ ประเทศไทย



ครอบครัวของนายพะโส มีสมาชิกในครอบครัว 4 คน พวกเขาย้ายมาอาศัยอยู่ในชุมชนแห่งนี้ ชุมชนแห่งนี้มีความอุดมสมบูรณ์แวดล้อมไปด้วย ภูเขา แม่น้ำ สัตว์ป่ามากมาย มีการทำเกษตรกรรมและเลี้ยงสัตว์



พื้นที่ทำการเกษตรอยู่ห่างไกลออกไปจากหมู่บ้านหลายกิโลเมตร



ชาวบ้านต้องเดินทางด้วยเท้าไปทำสวนทำไร่ การขนย้ายผลผลิตจะต้องแบกขึ้นหลัง
ของตัวเองเท่านั้น



สภาพของชุมชนมีความเป็นอยู่ที่ลำบาก บ้านช่องถูกสร้างขึ้นมาเพื่อกันแดดกันลม
เท่านั้นเป็นบ้านดินที่แสนจะธรรมดา หลังคามุมด้วยใบไม้ ไม่มีความแข็งแรงพอที่จะเป็น
ที่พักอาศัยถาวรได้เลย



ผู้คนเจ็บป่วยกันอย่างง่าย ๆ เนื่องจากการมีสุขอนามัยที่ต่ำมาก ไม่มีการล้างมือหรืออาบน้ำ รับประทานอาหารด้วยมือที่สกปรกเป็นประจำ ไม่มีคอกสำหรับสัตว์เลี้ยงมีน จีวเดินปะปนไปทั่ว



พระโศยย้ายมาอยู่ที่นี่ด้วยความจำเป็นหลายประการ เมื่อมาอยู่ได้ซักระยะ เขาก็สังเกตเห็นว่า ชุมชนแห่งนี้ควรจะได้รับการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เป็นชุมชนที่น่าอยู่ สุขอนามัยควรจะดีขึ้นเพื่อให้การเจ็บป่วยจากโรคลดน้อยลง ผู้คนควรมีความเอื้อเฟื้อและสามารถพึ่งพากันได้ แม้ไม่ใช่ญาติก็ตาม แต่พระโศยก็ไม่รู้ที่จะเริ่มต้นอย่างไรดี



วันหนึ่ง เพื่อนของนายพะโส เขาเป็นคริสเตียนได้มาเยี่ยมที่บ้าน นายพะโสก็เล่าเรื่องเกี่ยวกับชุมชนแห่งนี้ให้ฟัง



เพื่อนของนายพะโสได้ให้กำลังใจ แล้วเล่าถึงความรักของพระเยซูต่อนายพะโส รวมทั้งทุกคนในชุมชนแห่งนี้ แล้วได้ชวนนายพะโสเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของทางคริสตจักร



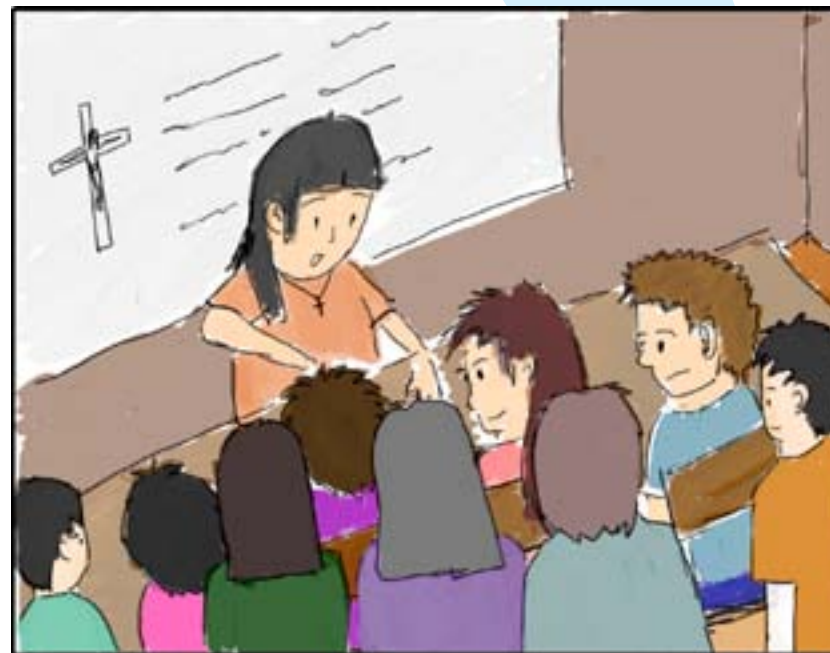
ที่คริสตจักร นายพะโลได้เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับพระเยซูมากยิ่งขึ้น เขาเชื่อว่าพระเยซูรักมนุษย์ทุกคนจนได้มาตายบนไม้กางเขน และเขาก็อยากให้ความรักกับทุกคนเหมือนพระเยซู ทุกสัปดาห์เขากลับมาเล่าเรื่องพระเยซูให้กับคนในหมู่บ้านฟัง



วันหนึ่ง เพื่อนของนายพะโล่นำให้นายพะโล่ ชักชวนคนในชุมชนไปร่วมงานอบรมหนึ่ง ที่ทางคริสตจักรและองค์กรคริสเตียนเป็นผู้จัดขึ้น ซึ่งเขาเห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อคนในชุมชน



พระโสและเพื่อนได้เล่าถึงความรักของพระเยซูและเชิญชวนชาวบ้านเข้าร่วมการอบรม
บางคนสนใจ บางคนไม่สนใจ แต่เขารวบรวมคนในหมู่บ้านได้ถึง 10 คน ที่สนใจเข้า
ร่วมการอบรม



งานอบรมนี้เอง พวกเขาได้เรียนรู้ถึงความรักของพระเยซูที่ทรงยอมตายบนไม้กางเขน
เพื่อไถ่ความผิดบาปให้กับทุกคน รวมถึงสิ่งที่มีพระองค์ทรงช่วยเหลือผู้คนอย่างมากมาย



นอกจากนี้พระองค์ยังสอนให้เราช่วยเหลือผู้อื่นในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย จิตใจ รวมถึงจิตวิญญาณหรือความเชื่อในพระเจ้า ทั้งนี้ไม่ใช่เพื่อตัวเองแต่เพื่อผู้อื่น และชุมชน



หลังจากการอบรม พระโสและเพื่อนที่เข้าร่วมการอบรม ได้กลับมาช่วยชุมชนและเริ่มสอนคนอื่น ๆ ในสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้มา



แต่ชาวบ้านก็ไม่ค่อยสนใจหรือแม้แต่จะพยายามที่จะช่วยคนเหล่านั้นเลย



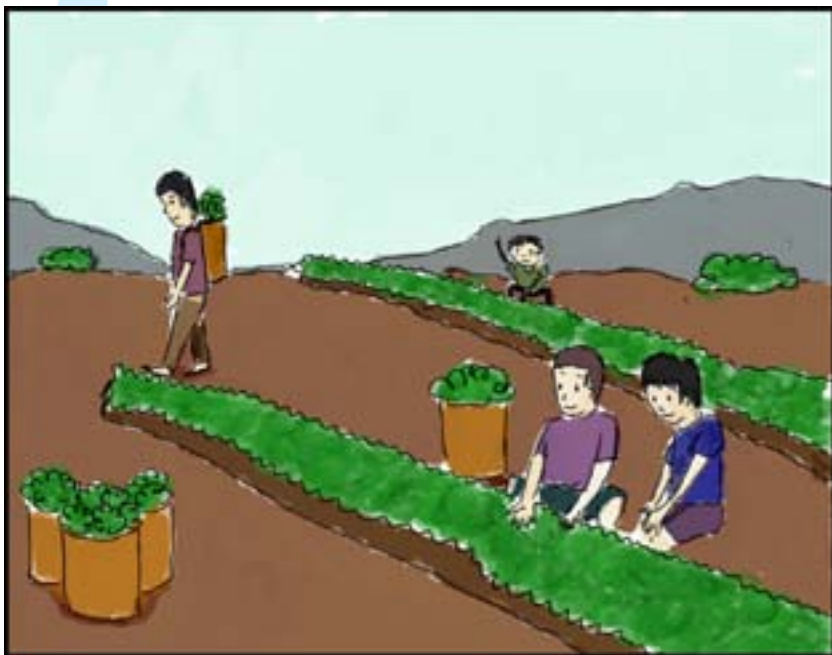
กลุ่มของนายพระโศยประชุมกันว่าจะทำอย่างไรกันดี



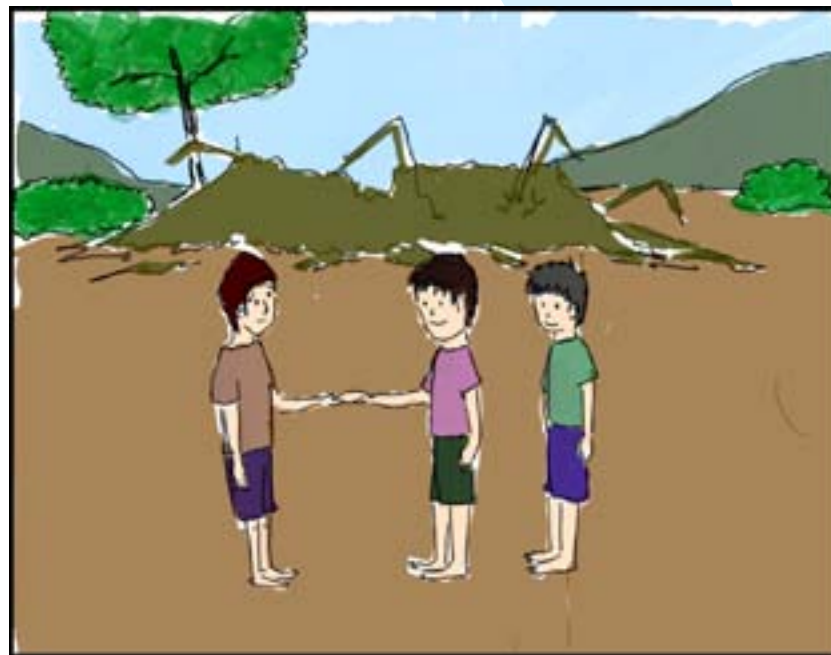
พวกเขาแต่ละคนจึงเริ่มออกไปและช่วยเหลือผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือในชุมชนโดยการนำอาหาร พักพลไม้ ที่เป็นผลผลิตของตนไปฝากผู้อื่นทั้งที่เป็นญาติและไม่ใช่อยาติ



หากครอบครัวไหนเจ็บป่วย เก็บผลผลิตไม้ไผ่



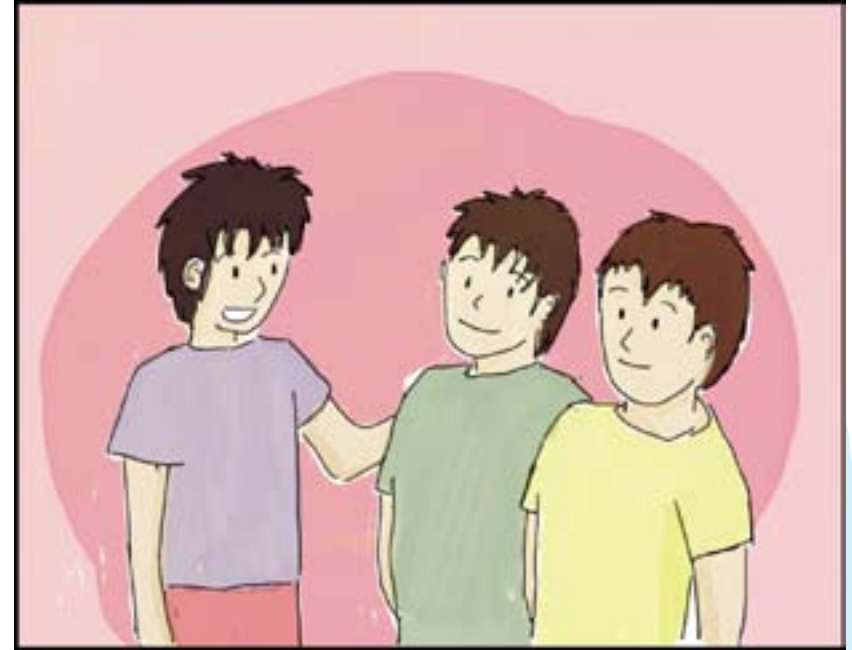
พวกเขาก็จะช่วยกันเก็บเกี่ยวผลผลิตให้



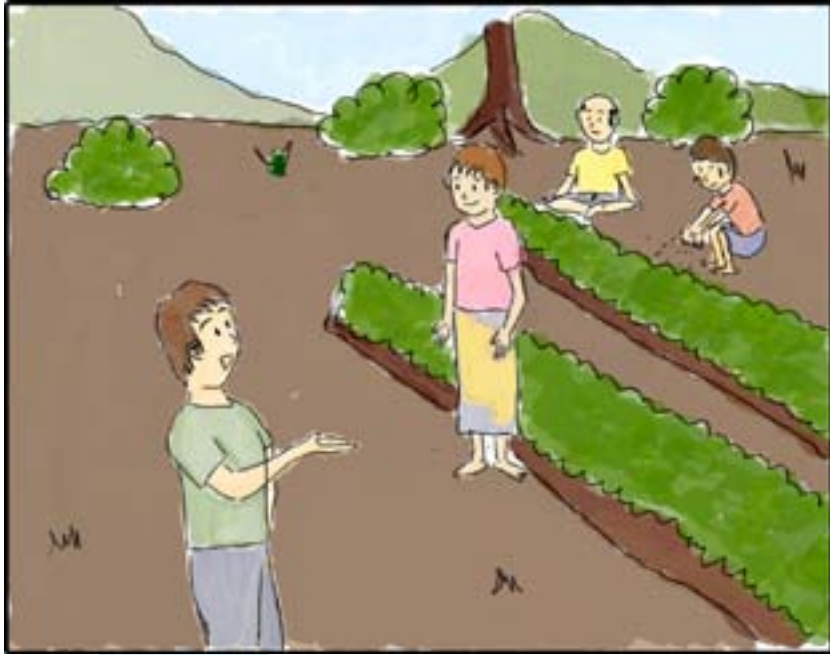
บ้านใครพังทลาย ชำรุดทรุดโทรม



พวกเขาก็จะช่วยสร้างขึ้นมาใหม่ โดยหาวัสดุจากธรรมชาติ



สิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขาทำ พวกเขาบอกชาวบ้านว่า พระเยซูทรงสอนว่า “เราต้องห่วงใยและรักซึ่งกันและกัน พระเจ้ารักเรา และเราต้องแสดงความรักให้ผู้อื่นได้เห็น”



เมื่อชาวบ้านเริ่มเปิดใจ านต่อไปของพวกเขาคือ ชักชวนชาวบ้านจัดตั้งกลุ่มต่าง ๆ
เช่น กลุ่มเกษตร



กลุ่มงานช่างไม้



กลุ่มทอผ้า



จัดตั้งกลุ่มเกษตร ขายผลผลิตทางการเกษตรที่ปลอดสารพิษ



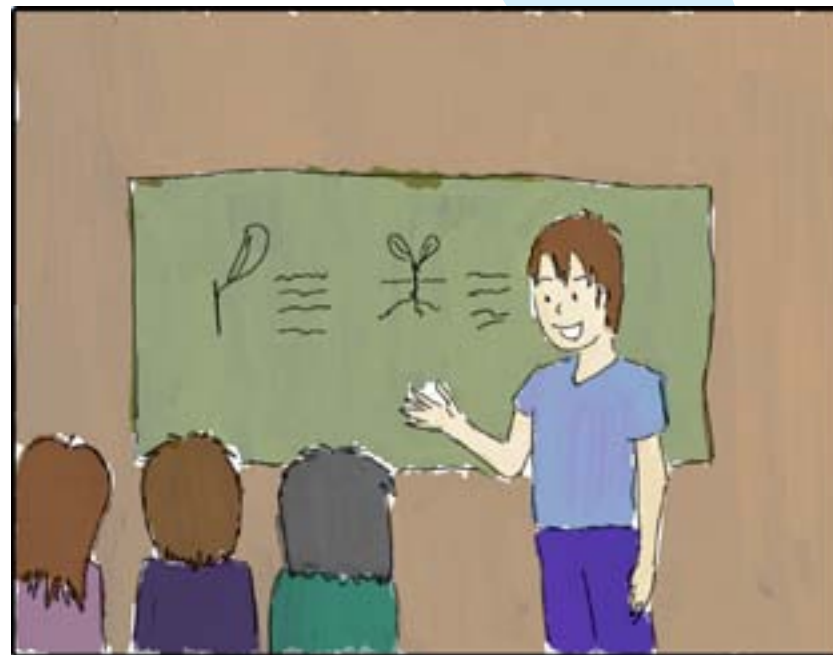
จัดตั้งกลุ่มทอผ้า ทอผ้าขายให้คนในชุมชนในราคาถูก



จัดตั้งกลุ่มช่างไม้ ทำของใช้ ของประดับตกแต่ง ขายทั้งในชุมชนและต่างชุมชน



แลกเปลี่ยนความรู้ด้านการเกษตร



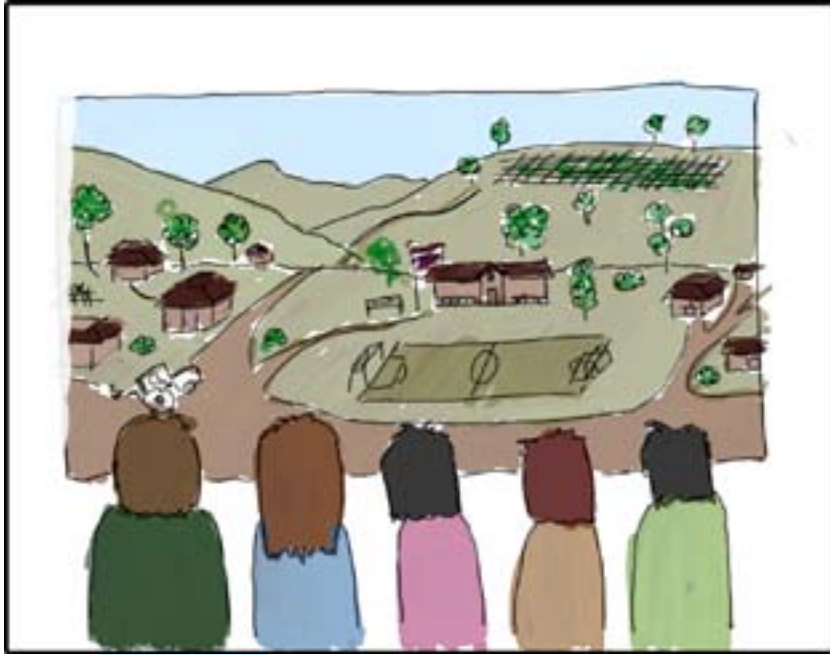
เชิญหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ มาให้ความรู้แก่ชาวบ้าน ทั้งด้านการเกษตร ไร่ข้าวไร่ ไร่ทอผ้า และอื่น ๆ



กลุ่มของนายพะโล่ได้มีสมาชิกเพิ่มมากขึ้น พวกเขามีสการพระเจ้าทุกวันอาทิตย์ที่บ้านของนายพะโล่และได้ประชุมกันทุกสัปดาห์ พวกเขาวางแผนที่จะสร้างคริสตจักร



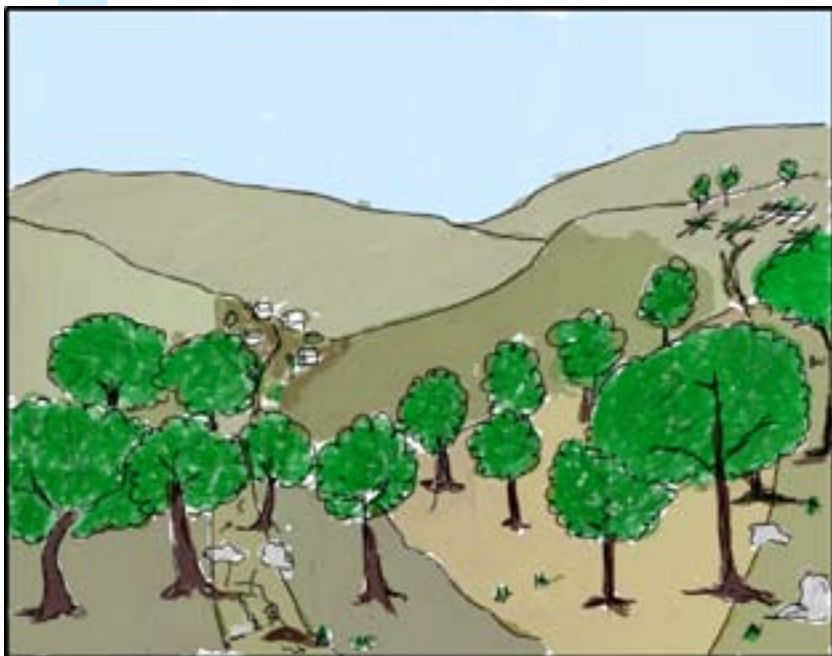
พวกเขาช่วยกันสร้างคริสตจักรเล็ก ๆ ขึ้น ชาวบ้านเริ่มเข้าใจและเปิดใจมากขึ้น ผู้คนก็เข้ามาเป็นสมาชิก



ไม่กี่เดือนต่อมา กลุ่มของนายพะโลได้เข้าร่วมอบรมครั้งที่สอง การอบรมครั้งนี้ พวกเขาจะต้องทำแผนชุมชน ที่พวกเขาต้องการจะเห็นในอีก 10 - 20 ปีข้างหน้า พวกเขาวาดรูป โรงเรียน บ้านที่สร้างด้วยวัสดุที่มีความแข็งแรง ถนนหลายสาย ที่เข้าสู่ร้านค้าและเครื่องจักรสำหรับการเพาะปลูก



กลุ่มของนายพะโล ยังคงทำงานกันต่อและพบปะกันสัปดาห์ละครั้ง ขณะที่เขามาประชุม พวกเขาขออธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงสำแดงว่าอะไรคือ ก้าวแรกที่เขาสามารถทำได้เพื่อให้แผนที่เป็นความจริงขึ้นมา



ในเวลานั้น พวกเขามีแค่ทางเดินเท้าซึ่งยากแม้กระทั่งจะใช้เดิน และมันจำกัดพวกเขาในเรื่องการขนส่งผลผลิตอย่างมาก เนื่องจาก他们没有เครื่องมือในการขนย้าย



ความฝันของพวกเขาก็คือ การขยายถนนไปทั่วไร่นาและการมีรถขึ้นสำหรับขนส่งผลผลิตของพวกเขา ขณะที่พวกเขากำลังอธิษฐาน



พวกเขารู้ว่า สิ่งที่เขาคิดนั้นจะไม่หล่นลงมาจากท้องฟ้าเป็นแน่ แต่พวกเขาต้อง
พร้อมที่จะทำงานหนักและอดทนเพื่อให้พระเจ้าอวยพรในความพยายามของ
พวกเขา



พวกเขาชักชวนชาวบ้านมาช่วยกันสร้างถนน



ร่วมมือร่วมแรงกันสร้างถนนไปสู่ไร่นาของพวกเขา



ช่วยกันคนละไม้คนละมือ



พวกเขาช่วยกันประกอบรถเข็นขึ้นมาเพื่อขนพลผลิตของพวกเขา



คนที่ไม่เห็นด้วยกับการขยายถนนเริ่มเห็นประโยชน์ และเข้าใจคริสตจักรมากขึ้น



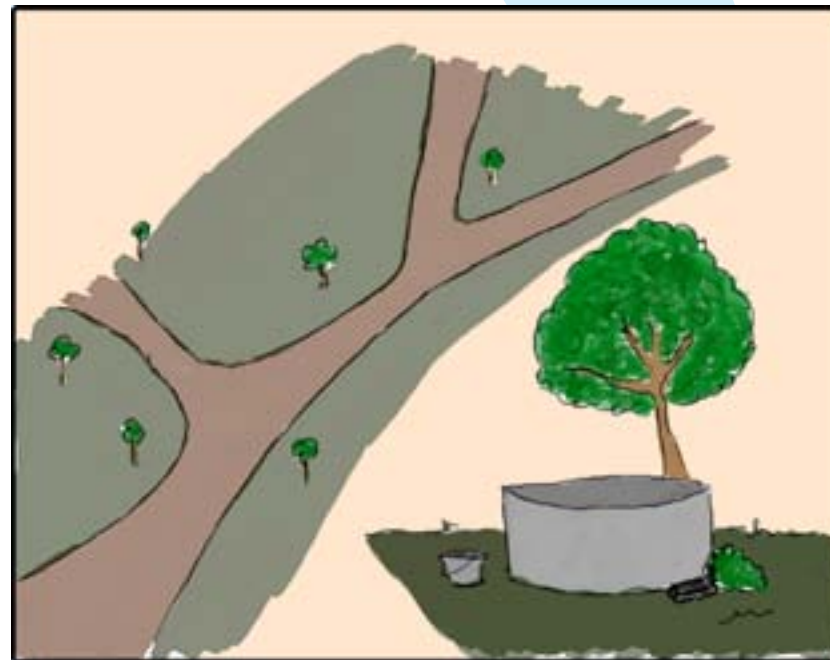
พวกเขาวัดบ้านเริ่มเลียนแบบ ร่วมมือกันขยายถนนมากขึ้น



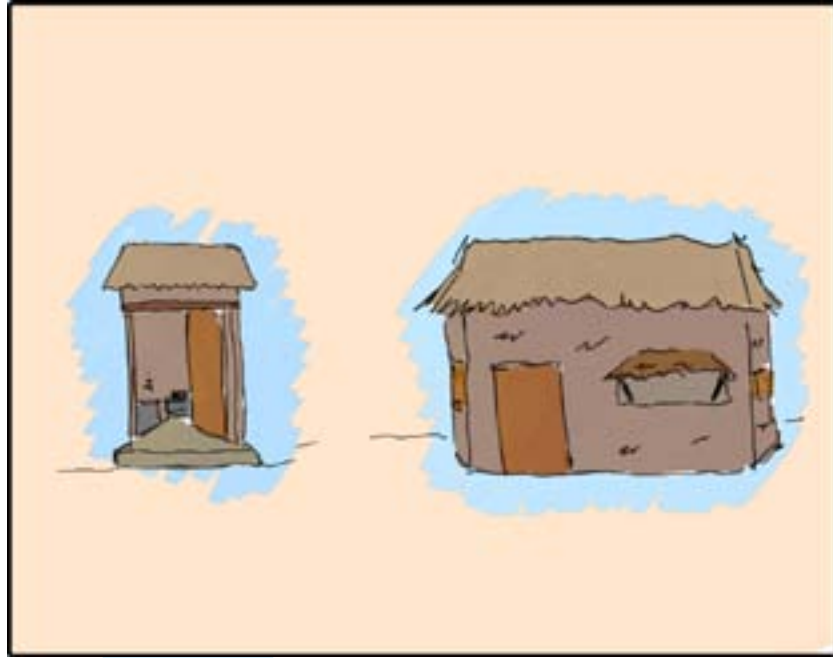
นายกระทิงได้มีความคิดว่า เราน่าจะเอารถเข็นมาติดกับรถมอเตอร์ไซด์เพื่อความรวดเร็วในการขนผลผลิตมากยิ่งขึ้น



บางคนมีรายได้เพิ่มขึ้นจึงซื้อมอเตอร์ไซด์ติดรถเข้ามาเพื่อขนผลผลิตของพวกเขา
ทำให้สามารถนำผลผลิตไปขายที่ตลาดกลาง มีรายได้เพิ่มมากขึ้น



ผู้คนในคริสตจักรช่วยกันคิดโครงการอีกหลายโครงการ เพื่อพัฒนาชุมชนต่อไป



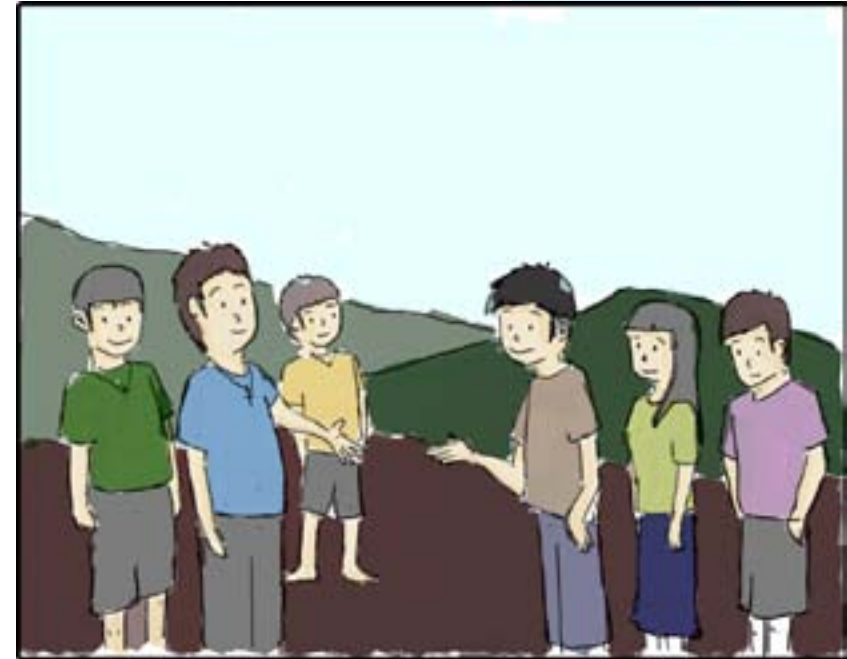
ชุมชนได้รับการสนับสนุนโครงการจากหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ เช่น โครงการขยายถนน ขุดบ่อน้ำ สร้างห้องน้ำ เป็นต้น



ถึงแม้พวกเขาจะทำงานต่าง ๆ มากมาย แต่ก็ยังมีงานอื่น ๆ ที่ยังคว้างและรอคอยให้พวกเขาทำ เพื่อจะได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้ามากขึ้น พวกเขาจึงมารวมตัวกันอธิษฐานขอการทรงนำจากพระเจ้าอีกครั้ง



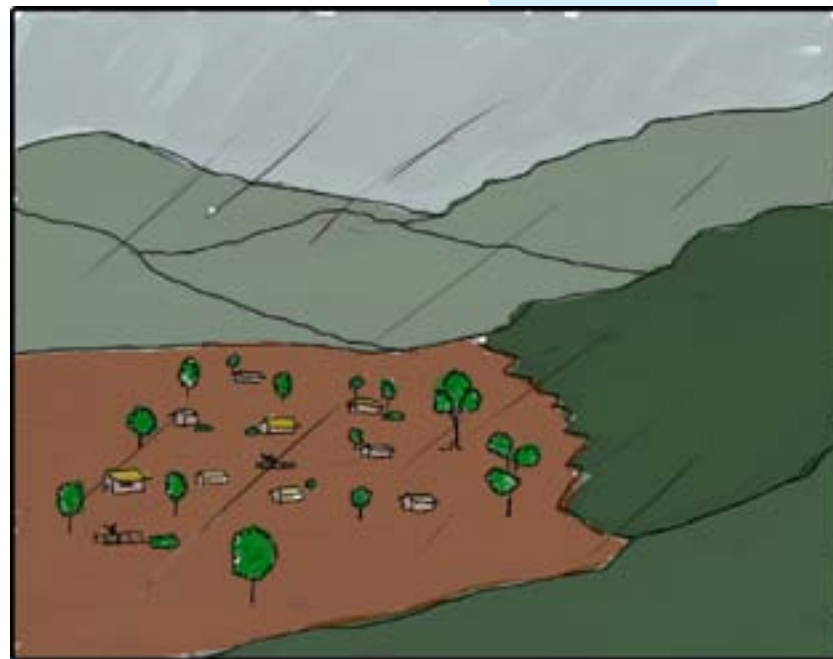
พวกเขามีความคิดที่จะทำโครงการใหญ่อย่างหนึ่งคือ การสร้างสะพาน พวกเขารู้ว่า
มันเป็นงานใหญ่แต่พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าจะคอยช่วยเหลือพวกเขา



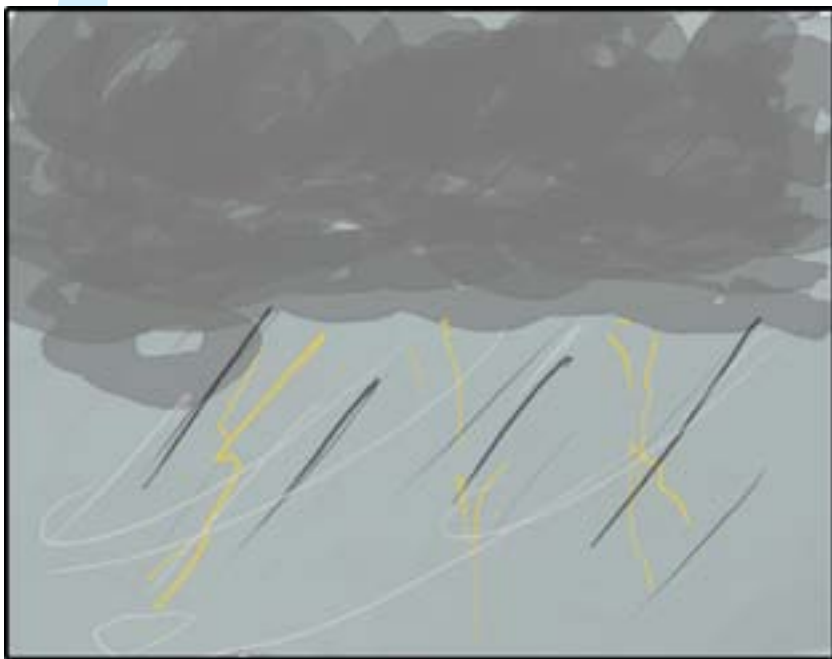
พวกเขาแบ่งปันนิมิตนี้ให้กับคนในคริสตจักร หลายคนได้สนับสนุนการเงิน บางคน
อาสาที่จะลงแรง ในที่สุด พวกเขาก็ได้เริ่มโครงการนี้และยังมีวิสัยทัศน์ครบ
ทั้งหมด



คนในชุมชนเห็นว่าพวกเขาทำในสิ่งที่เป็ประโยชน์ จึงทำให้ชาวบ้านคนอื่นๆ อาสา
ช่วยลงแรง และนำเงินมาให้ทุกๆ วัน ทั้งวัสดุและทุนทรัพย์มีเพิ่ยงพอสำหรับการสร้าง
สะพาน



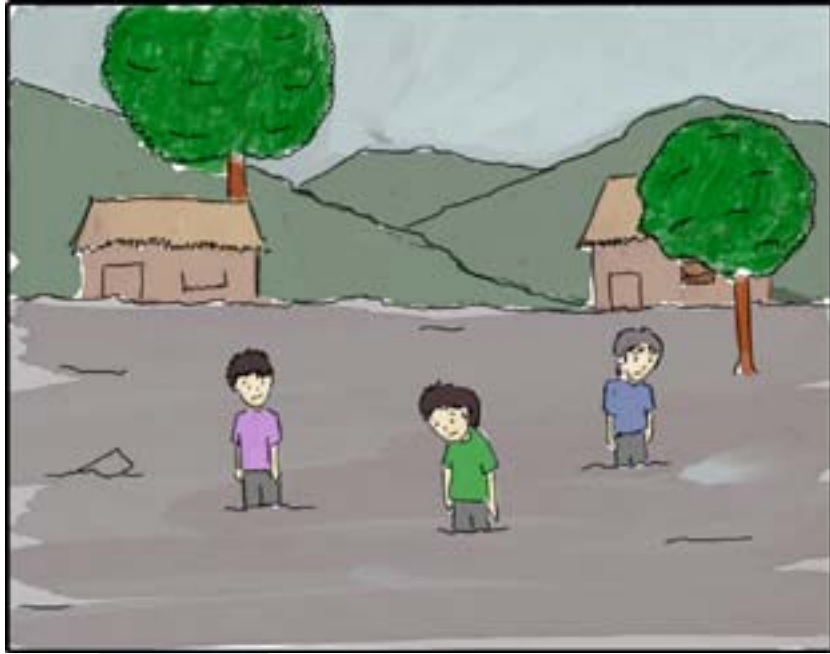
เข้าช่วงหน้าฝน



ฝนตกหนัก



น้ำป่าได้ไหลเข้าท่วมพื้นที่ไร่นา



บ้านเรือนของคนในชุมชน



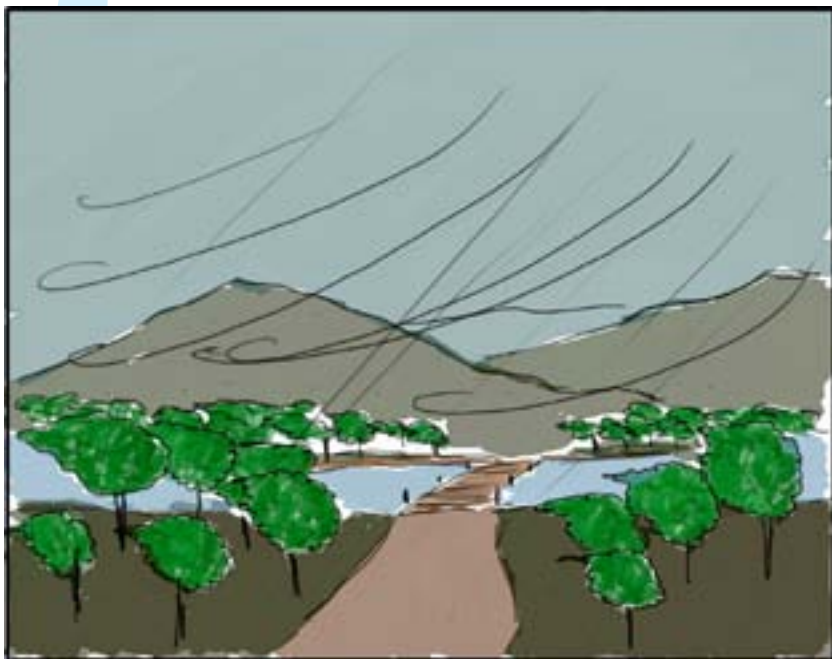
สะพานของพวกเขาถูกน้ำซัดขาดไป



แม้จะสูญเสียอย่างหนักแต่พวกเขาก็ร่วมมือกันอีกครั้ง



สะพานชั่วคราวถูกสร้างขึ้น



แต่แล้วพายุก็พัดเข้ามาอีก



และขีดสะพานชั่วคราวขาดลงอีกครั้ง



พวกเขาไม่ย่อท้อ พวกเขาช่วยกันเพื่อสร้างสะพานให้ใหญ่ขึ้นและแข็งแรงกว่าเดิม



พวกเขาได้ไปขอการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลเพื่อนำเงินมาสร้างสะพาน ซึ่งมันดูเหมือนจะยาก แต่รัฐบาลก็อนุมัติอย่างง่าย ๆ ซึ่งก็ได้รับเงินอย่างเพียงพอที่จะสร้างสะพานที่ใหญ่และแข็งแรง



ร่วมมือร่วมใจกันสร้างสะพาน



สะพานใหม่ที่ใหญ่กว่าและแข็งแรงกว่าเดิมเสร็จสมบูรณ์



จากการเปลี่ยนแปลงในชุมชนและการช่วยเหลือกันของชุมชนทำให้สถานีโทรทัศน์
กังวลกันสนใจ มาถ่ายทำเรื่องราว

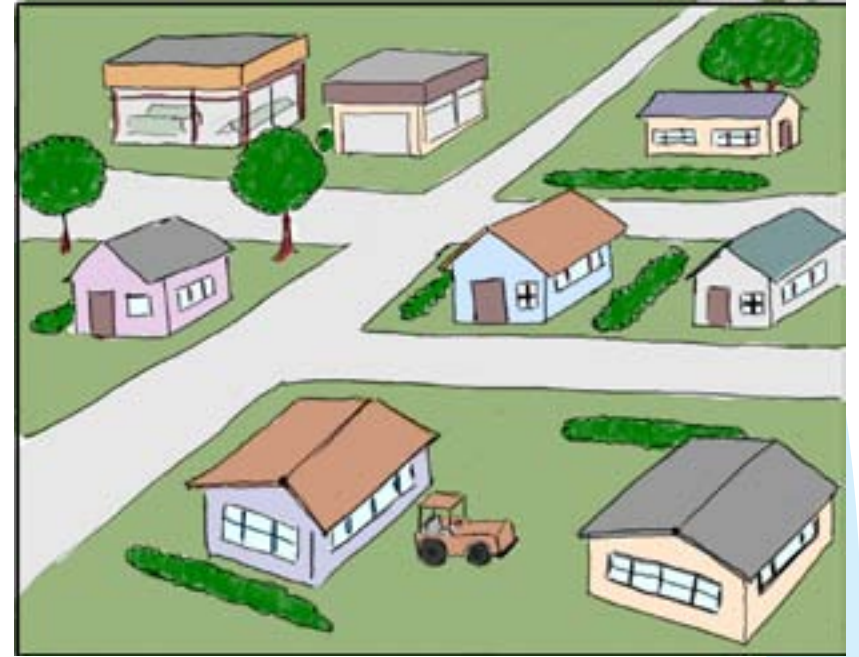


ข่าวนี้ถูกแพร่ภาพออกไปทั่วประเทศ ชุมชนแห่งนี้เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับชุมชนอื่นอีก
หลายชุมชน นอกจากนี้พระนามของพระเยซูยังได้รับการยกย่องอีกด้วย



พวกเขารู้ว่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ใช่ด้วยความสามารถของพวกเขาเอง แต่เป็นเพราะการอวยพรจากพระเจ้าที่พวกเขาเชื่อ เพราะพวกเขาทำตามที่พระอัครทูตสอนตามพระคัมภีร์ ใน มัทธิว 22: 37-39 พระเยซูทรงตอบเขาว่า “จงรักพระเจ้าด้วยสุดใจ สุดจิตของเจ้า และด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อใหญ่ และข้อต้น ข้อที่สองก็เหมือนกัน คือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”

พระโศยอดนักพัฒนาแบบองค์รวม



ในเวลานี้พวกเขามีบ้านที่แข็งแรง มีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร ในการทำการเกษตร และเลี้ยงสัตว์ มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีโรงเรียน โรงพยาบาล ผู้คนมีสุขภาพที่แข็งแรง และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

พระโศยอดนักพัฒนาแบบองค์รวม



พวกเขายังเข้ารับการอบรมอย่างต่อเนื่อง ทุก 3 - 6 เดือน และมีการประชุมกลุ่ม
ย่อยกันทุกสัปดาห์ แต่งานที่พวกเขาวางแผนไว้เป็นงานสำหรับชุมชนรอบข้าง โดย
เริ่มจากการเข้าไปสร้างความสัมพันธ์กับชาวบ้านก่อน

มัทธิว 22: 37-39 พระเยซูทรงตอบเขาว่า “จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเราด้วย
สุดใจสุดจิตของเรา และด้วยสิ้นสุดความคิดของเรา นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อใหญ่
และข้อต้น ข้อที่สองก็เหมือนกัน คือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”

Note

นี่เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงของการทำพันธกิจแบบองค์รวม ซึ่งเกิดขึ้นโดยการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นแห่งหนึ่งในหมู่บ้านหนึ่งซึ่งอยู่ในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เรื่องจริงที่เกิดขึ้นนี้ คือตัวอย่างหนึ่งของการที่ชุมชนสามารถได้รับประสบการณ์ในการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริง เมื่อเราได้ใส่ใจอย่างครบถ้วนในการดูแลกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในชุมชน

หากต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติม โปรดติดต่อ มูลนิธิริตดูนาทร

57/7 ถ.ทุ่งโฮเทล ซอย 3 ต.วัดเกต อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50000
โทร. 053-266426-9
แฟกซ์. 053-240442
e-mail : cithpr@gmail.com

